FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,
dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 14 listopada 2025 roku – godz. 19.00

Laureat II nagrody XIX Konkursu Chopinowskiego

Koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Kevin Chen fortepian
Przemysław Neumann dyrygent

W programie:

JÓZEF ELSNER
Uwertura do opery *Jagiełło w Tenczynie* [6']

ZYGMUNT STOJOWSKI
Suita Es-dur op. 9 [24']
– Thème varié
– Intermède polonais
– Rêverie et cracovienne

/przerwa/

FRYDERYK CHOPIN
I Koncert fortepianowy e-moll op. 11 [40']
– Allegro maestoso
– Romanza. Larghetto
– Rondo. Vivace

KEVIN CHEN

Kanadyjski pianista, laureat II nagrody XIX Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina (2025). Urodził się 7 marca 2005 roku.

Naukę gry na fortepianie rozpoczął w wieku pięciu lat – uczył się prywatnie pod kierunkiem Colleen Athparii, Krzysztofa Jabłońskiego i Marilyn Engle. Obecnie studiuje w hanowerskiej Hochschule für Musik, Theater und Medien u prof. Arie Vardiego.

Mając osiem lat wygrał Canadian Music Competition. Ma nadto na swym koncie zdobycie I nagród w takich konkursach, jak Artur Rubinstein Piano Master Competition w Tel Awiwie (2023), Concours de Gèneve (2022), Franz Liszt International Piano Competition w Budapeszcie (2021), Hilton Head International Piano Competition (2020) oraz International Piano-e-Competition w Minneapolis (2019).

Już w wieku siedmiu lat Kevin Chen wystąpił po raz pierwszy z orkiestrą (była nią wówczas Abbotsford Youth Orchestra). Od chwili owego debiutu regularnie towarzyszą mu uznane zespoły muzyków na całym świecie – wymienić tu należy m.in. orkiestry z Edmonton, Minnesoty, Calgary i Taipei, National Arts Center Orchestra w Ottawie, Orchestre de la Suisse Romande, Hungarian National Orchestra, Israel Camerata, Israel Philharmonic Orchestra oraz Orkiestrę Filharmonii Narodowej w Warszawie.

Swój kunszt zademonstrował na estradach nowojorskiej Carnegie Hall i londyńskiej Smith Square Hall, a także jako gość Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego „Chopin i jego Europa" w Warszawie, Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach-Zdroju, Oxford Piano Festival i Festival de La Roque-d'Anthéron.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie studiował dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Jerzego Salwarowskiego i prof. Antoniego Grefa. W 2002 roku zajął III miejsce na III Przeglądzie Młodych Dyrygentów w Białymstoku. Już podczas studiów nawiązał współpracę z poznańskim Teatrem Muzycznym – do 2013 roku był dyrygentem i kierownikiem tamtejszej orkiestry – gdzie przygotował kilka premier oraz poprowadził kilkaset spektakli i koncertów. Współpracował także z Teatrem Wielkim w Poznaniu oraz Gliwickim Teatrem Muzycznym.

Dyrygował większością polskich orkiestr, w tym zespołami Filharmonii Narodowej w Warszawie, Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus i Filharmonii Poznańskiej. Po obronie doktoratu w 2009 roku podjął pracę dydaktyczną w katedrze dyrygentury Akademii Muzycznej w Poznaniu; w latach 2019–2020 pełnił funkcję jej kierownika.

W 2017 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego sztuk muzycznych, a w 2019 – profesora uczelni. Właśnie Alma Mater stała się dla Przemysława Neumanna przestrzenią realizacji wielu projektów edukacyjno-artystycznych, spośród których należy wymienić koncerty z akademicką Orkiestrą Symfoniczną (uwieńczone nagraniem płyty z muzyką Karola Kurpińskiego) i z Orkiestrą Sinfonietta oraz coroczne operowe spektakle studenckie w Teatrze Wielkim w Poznaniu i koncerty w ramach cyklu „Kreaspiracje".

W latach 2015–2024 pełnił funkcję dyrektora Filharmonii Opolskiej. W tym czasie rozpoczął intensywną pracę nad nieznanymi bądź niesłusznie pomijanymi dziełami polskich twórców, co zaowocowało cyklem koncertów „Polska Muzyka Zapomniana" oraz serią wydawniczą o tej samej nazwie, opublikowaną we współpracy z powołaną w 2016 roku „Fundacją dla Kultury", w której Przemysław Neumann pełni funkcję prezesa. Prowadząc Orkiestrę Symfoniczną Filharmonii Opolskiej dokonał również szeregu nagrań płytowych dzieł polskich kompozytorów.

Od 1 września 2024 roku pełni funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii w Szczecinie.

Laureat II nagrody XIX Konkursu Chopinowskiego

I znowu mamy przyjemność przypomnieć Państwu muzykę dwóch polskich kompozytorów, po których dorobek sięga się niezwykle rzadko. Pierwszy z nich to **Józef Elsner** (1769–1854), przybysz z ziemi opolskiej. Józef Władysław Reiss zalicza go do ważnych budowniczych polskiej kultury muzycznej początku XIX wieku i zestawia z Karolem Kurpińskim. Jednakże opinia Reissa, że „jako kompozytor był Elsner miernotą" zdaje się zupełnie niesprawiedliwa. Operom Elsnera – nawet tym, których libretta nawiązują do dziejów Polski – odmawia on wszelkiej wartości i utrzymuje, że „mimo wplecionych w nie rytmów narodowych polskich nie mają one z muzyką polską nic wspólnego" (czyżby na tej opinii zaważyło śląsko-niemieckie pochodzenie kompozytora?) – na szczęście ostatnie wydania słynnej książki Reissa *Najpiękniejsza ze wszystkich jest muzyka polska* prostują tę zadziwiającą ocenę w obszernym przypisie. Jedyną zasługą Elsnera (wg Reissa) dla muzyki polskiej był fakt, że przez kilka lat był nauczycielem Fryderyka Chopina (ale i jego wpływ na warsztat młodego kompozytora Reiss mocno osłabia…). Pozostaje faktem, że w 1799 roku trzydziestoletni Elsner został dyrygentem nowego Teatru Narodowego w Warszawie i funkcję tę sprawował przez ćwierć wieku. I tu właśnie wystawiono niemal dwadzieścia jego oper.

Jagiełło w Tenczynie (1819) ukazuje wydarzenia, jakie nastąpiły bezpośrednio po śmierci Jadwigi – oraz wahania króla, czy nie powinien w tych okolicznościach zrezygnować z polskiej korony. Libretto Aleksandra Chodkiewicza arcydziełem z pewnością nie jest, ale jakoś włącza się w romantyczną historiozofię, pomimo swej statyczności. Grana dziś uwertura (będąca jedynym z kilku opublikowanych fragmentów trzyaktowego wodewilu, całość spoczywa w autografie kompozytora) jest ponoć mniej dopracowana niż uwertura do *Króla Łokietka* i łączy styl klasyków wiedeńskich z polskim folklorem. „Po dość konwencjonalnym powolnym wstępie następuje typowo mozartowski temat pierwszy, a w roli drugiego pojawia się melodia krakowiaka" (Jakub Chachulski). (6')

Dużo bardziej wyważone wydają się uwagi Reissa o drugim z bohaterów dzisiejszego wieczoru, **Zygmuncie Stojowskim** (1870–1946) – pianiście, pedagogu, autorze ponad stu utworów, zamkniętych w czterdzieści trzy opusy. Od roku 1906 aż do śmierci mieszkał w Stanach Zjednoczonych. Był uczniem Władysława Żeleńskiego i Léo Delibesa. Szybko zwrócił na siebie uwagę jako wykonawca -wirtuoz i kompozytor. „Osobiste walory charakteru, niezwykła skromność przy olbrzymiej wiedzy, idealizm w spojrzeniu na życie i na stanowisko sztuki w życiu jednały mu przyjaciół i głęboki szacunek najwybitniejszych osobowości" – pisze Reiss. Jako kompozytora wiele łączy go z Żeleńskim oraz Ignacym Janem Pa-

derewskim. Spośród utworów orkiestrowych Stojowskiego Reiss ceni najbardziej *Symfonię d-moll* op. 21 (1898), milczy jednak zupełnie o wcześniejszej, powstałej we Francji, ***Suicie Es-dur* op. 9** (1890–1891), której słuchamy dzisiejszego wieczoru. „Odnajdziemy [w niej] wiele motywów świadczących o polskim rodowodzie jej twórcy. Pierwsza część to wariacje na temat pieśni *Witaj, Królowo nieba*, druga utrzymana została w charakterze poloneza i mazurka, a trzecia – krakowiaka. Środkowa część *Suity* miała swoją premierę podczas debiutanckiego koncertu kompozytorskiego Stojowskiego w Paryżu w 1891 roku" (Anna Iwanicka-Nijakowska). Dzieło zostało zadedykowane Hansowi von Bülowowi, znali je i wysoko cenili Johannes Brahms i Piotr Czajkowski. (24')

***I Koncert fortepianowy e-moll* op. 11** (1830) **Fryderyka Chopina** (1810–1849) powstał po *II Koncercie f-moll* op. 21 (numer opusowy nie odzwierciedla chronologii ich powstania, lecz kolejność publikacji). Dwudziestoletni kompozytor był przekonany o sporej oryginalności utworu, jednakże dopiero późniejsze dzieła są w pełni owocem Chopinowskiego geniuszu. Niewątpliwie słychać tu bardzo wyraźnie, że to właśnie fortepian jest instrumentem, który romantycznej wrażliwości twórcy daje właściwe narzędzie wypowiedzi artystycznej. Niewątpliwie też słychać, że orkiestra (zwłaszcza grupa smyczków) nie była najbliższym mu medium – zasób użytych środków instrumentacyjnych jest raczej skromny, a koloryt dzieła miejscami daleki od doskonałości. Stąd w koncercie rola orkiestry jest zwykle poboczna. Trudno też doszukać się istotnego konfliktu dramatycznego między nią a solistą czy też rzeczywistego ich współdziałania – partia orkiestrowa jest raczej akompaniamentem dla popisu solisty-wirtuoza. Dodajmy, że poza dwoma koncertami Chopin użył zespołu orkiestrowego tylko w kilku utworach: w *Wariacjach B-dur* na temat Mozartowskiego tematu *Là ci darem la mano*, *Krakowiaku F-dur*, *Fantazji A-dur na tematy polskie* oraz w *Andante spianato i Wielkim polonezie Es-dur*.

Forma *I Koncertu e-moll* jest bardzo tradycyjna, poczynając od podwójnej ekspozycji w części pierwszej (*Allegro maestoso*), gdzie główne tematy wprowadza najpierw orkiestra, potem zaś solista. Już od pierwszych dźwięków fortepianu słyszymy charakterystyczne dla kompozytora elementy stylu, w tym wyrafinowane ozdobniki. Dominują one w wolnej części środkowej, nazwanej Romancą (*Larghetto*) – romantycznej, spokojnej, nieco melancholijnej, sentymentalnej. To jakby przyjemne wspomnienie łagodnego krajobrazu – pięknej, wiosennej, księżycowej nocy – mówił Chopin. Część trzecia (*Vivace*) jest żywym, roziskrzonym rondem, utrzymanym w rytmie krakowiaka. (40')

Piotr Urbański

Sehr geehrte Damen und Herren,
bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.
In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille. Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 14. November 2025 – 19:00 Uhr

Gewinner des 2. Preises beim 19. Internationalen Chopin-Wettbewerb

Sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Kevin Chen Klavier
Przemysław Neumann Leitung

Programm:

JÓZEF ELSNER
Ouvertüre zur Oper *Jagiełło w Tenczynie* [6']

ZYGMUNT STOJOWSKI
Suite Es-Dur op. 9 [24']
– Thème varié
– Intermède polonais
– Rêverie et cracovienne

/Pause/

FRYDERYK CHOPIN
Klavierkonzert Nr. 1 e-Moll op. 11 [40']
– Allegro maestoso
– Romanze. Larghetto
– Rondo. Vivace

KEVIN CHEN

Kanadischer Pianist, geboren am 7. März 2005. Im Jahr 2025 erhielt er den 2. Preis beim 19. Internationalen Fryderyk-Chopin-Klavierwettbewerb.

Seinen Klavierunterricht begann er im Alter von fünf Jahren; er wurde privat von Colleen Athparia, Krzysztof Jabłoński und Marilyn Engle unterrichtet. Gegenwärtig studiert er an der Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover in der Klasse von Prof. Arie Vardi.

Mit acht Jahren gewann er den Grand Prix bei der Canadian Music Competition. Darüber hinaus errang er 1. Preise bei Wettbewerben wie der Artur Rubinstein Piano Master Competition in Tel Aviv (2023), dem Concours de Genève (2022), der Franz Liszt International Piano Competition in Budapest (2021), der Hilton Head International Piano Competition (2020) sowie der International Piano-e-Competition in Minneapolis (2019).

Sein Debüt mit Orchester gab Kevin Chen bereits im Alter von sieben Jahren – mit dem Abbotsford Youth Orchestra. Seitdem tritt er regelmäßig mit namhaften Klangkörpern auf der ganzen Welt auf; zu nennen sind u.a. die Orchester von Edmonton, Minnesota, Calgary und Taipei, das National Arts Centre Orchestra in Ottawa, das Orchestre de la Suisse Romande, das Hungarian National Orchestra, die Israel Camerata, das Israel Philharmonic Orchestra sowie das Orchester der Nationalphilharmonie Warschau.

Er gastierte in der Carnegie Hall in New York und der Smith Square Hall in London sowie bei Festspielen wie dem Internationalen Musikfestival „Chopin und sein Europa“ in Warschau, dem Internationalen Chopin-Festival in Duszniki-Zdrój, dem Oxford Piano Festival und dem Festival de La Roque-d’Anthéron.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Przemysław Neumann schloss sein Dirigierstudium (Orchester- und Operndirigieren) bei Prof. Jerzy Salwarowski und Prof. Antoni Gref an der Musikakademie Posen ab. Im Jahre 2002 erhielt er den dritten Preis beim 3. Wettbewerb für junge Dirigenten in Białystok. Bereits während des Studiums begann er seine Zusammenarbeit mit dem Posener Musiktheater – bis 2013 war er Dirigent und Manager des Orchesters, bereitete mehrere Inszenierungen vor und dirigierte einige hundert Aufführungen und Konzerte. Er arbeitete auch mit der Posener Oper und dem Musiktheater Gleiwitz zusammen. Er leitete die meisten polnischen Orchester, darunter die Ensembles der Nationalphilharmonie Warschau, der Posener Philharmonie und der Sinfonia Iuventus.

Nachdem er 2009 promoviert hatte, nahm er einen Lehrauftrag am Lehrstuhl für Dirigieren an der Posener Musikakademie an, den er in den Jahren 2019–2020 leitete. 2017 verlieh man ihm den Titel eines habilitierten Doktors, 2019 den Titel eines Universitätsprofessors. Seine Alma Mater wurde für ihn zum Raum für die Verwirklichung zahlreicher Projekte, darunter für Konzerte mit dem Sinfonieorchester der Akademie (gekrönt durch die CD-Einspielung der Musik von Karol Kurpiński) und mit dem Orchester „Sinfonietta“ sowie jährliche studentische Aufführungen in der Posener Oper und Konzerte im Rahmen der Reihe „Kreaspiracje“.

In den Jahren 2015–2024 war er Direktor der Philharmonie Oppeln. Gleichzeitig begann er mit einer intensiven Arbeit an unbekannten oder zu Unrecht vernachlässigten Werken polnischer Komponisten, die in der Konzertreihe „Polnische vergessene Musik“ und der gleichnamigen Verlagsreihe mündete. In Zusammenarbeit mit der 2016 gegründeten „Stiftung für Kultur“, deren Präsident Przemysław Neumann ist, wurden Partituren mit Orchesterstimmen von Karol Kurpiński, Zygmunt Noskowski, Witold Maliszewski, Feliks Nowowiejski u.a. veröffentlicht. Außerdem realisierte Przemysław Neumann mit dem Orchester der Philharmonie Oppeln zahlreiche Aufnahmen der polnischen Musik.

Am 1. September 2024 übernahm er die Position des Intendanten der Stettiner Philharmonie.

Gewinner des 2. Preises beim 19. Internationalen Chopin-Wettbewerb

Es ist uns eine Freude, Ihnen erneut Musik zweier polnischer Komponisten vorzustellen, deren Werke nur selten in den Konzertsälen zu hören sind. Der erste von ihnen, **Józef Elsner** (1769–1854), stammte aus Oberschlesien. Józef Władysław Reiss zählt ihn zu den bedeutendsten Gestaltern der polnischen Musikkultur zu Beginn des 19. Jahrhunderts und stellt ihn auf eine Stufe mit Karol Kurpiński. Seine Einschätzung jedoch, Elsner sei „als Komponist ein durchschnittlicher Schöpfer" gewesen, erscheint in hohem Maße ungerecht. Selbst den Opern Elsners – auch jenen, die sich auf die Geschichte Polens beziehen – spricht Reiss größeren Wert ab und meint, „dass sie trotz der eingeflochtenen nationalen Rhythmen mit polnischer Musik nichts gemein hätten" (war diese Meinung vielleicht durch die schlesisch-deutsche Herkunft des Komponisten beeinflusst?); glücklicherweise korrigieren die neueren Ausgaben von Reiss' berühmtem Buch *Am schönsten von allen ist die polnische Musik* dieses erstaunliche Urteil in einer ausführlichen Fußnote. Seines Erachtens liegt Elsners Verdienst vor allem darin, einige Jahre lang Fryderyk Chopin unterrichtet zu haben – diesen Einfluss allerdings schätzt er selbst gering ein. Tatsache ist, dass der dreißigjährige Elsner im Jahr 1799 Kapellmeister des Nationaltheaters in Warschau wurde und dieses Amt ein Vierteljahrhundert lang innehatte. In dieser Zeit entstanden nahezu zwanzig seiner Opern.

Die Oper ***Jagiełło w Tenczynie*** („Jagiełło in Tenczyn", 1819) schildert die Ereignisse unmittelbar nach dem Tod der Königin Hedwig und die Zweifel des Königs, ob er nicht auf die polnische Krone verzichten solle. Das Libretto von Aleksander Chodkiewicz ist gewiss kein Meisterwerk, fügt sich jedoch in die romantische Geschichtsauffassung jener Zeit ein. Die Ouvertüre – der einzige veröffentlichte Ausschnitt dieses dreiaktigen Vaudevilles, dessen autographes Manuskript vollständig erhalten ist – gilt als weniger ausgearbeitet als diejenige zur Oper *König Łokietek*. Sie verbindet den Stil der Wiener Klassiker mit Elementen der polnischen Volksmusik. „Auf eine recht konventionelle langsame Einleitung folgt ein typisch mozartisches erstes Thema; als zweites erscheint eine Krakowiak-Melodie" (Jakub Chachulski). (6')

Über **Zygmunt Stojowski** (1870–1946), urteilt J. W. Reiss deutlich ausgewogener. Stojowski war Pianist, Pädagoge und Schöpfer von über hundert Werken (in dreiundvierzig Opuszahlen). Seit 1906 lebte er bis zu seinem Tod in den Vereinigten Staaten. Er war Schüler von Władysław Żeleński und Léo Delibes, machte früh durch sein virtuoses Spiel und seine Kompositionen auf sich auf-

merksam. „Persönliche Charakterzüge, außergewöhnliche Bescheidenheit bei umfassendem Wissen, Idealismus im Blick auf das Leben (und auf die Stellung der Kunst im Leben) gewannen ihm Freunde und die hohe Achtung der bedeutendsten Persönlichkeiten“, schreibt Reiss. In seinem Oeuvre weist Stojowski viele Gemeinsamkeiten mit Żeleński und Ignacy Jan Paderewski auf. Unter seinen Orchesterwerken schätzt Reiss besonders die *Sinfonie d-Moll* op. 21 (1898), erwähnt jedoch mit keinem Wort die frühere, in Frankreich entstandene ***Suite Es-Dur op. 9*** (1890–1891). „Hier finden wir zahlreiche Motive, die auf die polnische Herkunft ihres Schöpfers hinweisen. Der erste Satz ist eine Variationenreihe über das Lied *Sei gegrüßt, Himmelskönigin*, der zweite Satz verbindet den Charakter von Polonaise und Mazurka, der dritte basiert auf dem Krakowiak-Rhythmus. Der Mittelsatz der *Suite* wurde bei Stojowskis Debütkonzert als Komponist in Paris im Jahr 1891 uraufgeführt“ (Anna Iwanicka-Nijakowska). Das Werk ist Hans von Bülow zugeeignet; sowohl Johannes Brahms als auch Pjotr Tschaikowsky kannten es und schätzten es hoch. (24’)

Das ***Klavierkonzert Nr. 1 e-Moll op. 11*** (1830) von **Fryderyk Chopin** (1810–1849) entstand nach dem *Klavierkonzert Nr. 2 f-Moll* op. 21 (die Opuszahl gibt die Publikationsfolge wieder). Der zwanzigjährige Künstler war überzeugt von der Originalität seines Werkes, doch erst spätere Kompositionen zeugen vollständig von Chopins Genie. Deutlich wird hier vor allem, dass das Klavier das Instrument ist, das Chopins romantischer Empfindsamkeit das richtige Ausdrucksmittel bietet. Ebenso klar wird, dass das Orchester – insbesondere die Streicher – nicht sein bevorzugtes Medium war: Die Instrumentation ist eher sparsam, die Klangfarben erreichen stellenweise nicht die Perfektion, die Chopin selbst anstrebte. Daher spielt das Orchester meist eine untergeordnete Rolle; ein dramatischer Konflikt zwischen Solist und Ensemble oder eine echte Zusammenarbeit ist kaum erkennbar – es dient vor allem als Begleitung für den Virtuosen. Abgesehen von den beiden Konzerten verwendete Chopin ein Orchester nur in wenigen Werken: in den *Variationen B-Dur* über das Mozart-Thema *Là ci darem la mano*, im *Krakowiak F-Dur*, in der *Fantasie A-Dur* über polnische Themen sowie im *Andante spianato und Grande Polonaise Es-Dur*.

Die Form des *Konzerts e-Moll* ist sehr traditionell: Bereits im Hauptsatz (*Allegro maestoso*) erfolgt die Doppelexposition, wobei die Hauptthemen zuerst vom Ensemble und danach vom Solisten vorgestellt werden. Von den ersten Klängen an sind typische stilistische Elemente Chopins hörbar, darunter ausgefeilte Verzierungen, die besonders im langsamen Mittelsatz, der Romanze (*Larghetto*), dominieren – sie ist ruhig, leicht melancholisch, sentimental und wirkt wie eine sanfte Erinnerung an eine schöne Frühlingsnacht im Mondlicht, wie Chopin selbst es beschrieb. Der Schlusssatz (*Vivace*) ist ein lebhaftes, funkelndes Rondo im Krakowiak-Rhythmus. (40’)

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

ZAPRASZAMY NA KOLEJNE KONCERTY

21.11
pt, 19:00

Znaki zapytania

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Tomasz Strahl wiolonczela
Antoni Wit dyrygent

F. LISZT – Poemat symfoniczny Preludia S. 97
E. BLOCH – Schelomo. Rapsodia hebrajska B. 39
J. BRAHMS – II Symfonia D-dur op. 73

28.11
pt, 19:00

Goście w Filharmonii Polscy uczestnicy XIX Konkursu Chopinowskiego

recital

Zuzanna Sejbuk fortepian
Krzysztof Wierciński fortepian

30.11
nd, 19:00

Filharmonia Light Dikanda z Orkiestrą

koncert

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
folkowy zespół muzyczny **Dikanda**
Mateusz Czarnowski dyrygent, aranżacje

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

21.11
Fr, 19:00

Fragezeichen

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Tomasz Strahl Cello
Antoni Wit Leitung

F. LISZT – Tondichtung Les préludes S. 97
E. BLOCH – Schelomo. Rhapsodie hébraïque B. 39
J. BRAHMS – Sinfonie Nr. 2 D-Dur op. 73

28.11
Fr, 19:00

Zu Gast in der Philharmonie Polnische Teilnehmer am 19. Chopin-Wettbewerb

Rezital

Zuzanna Sejbuk Klavier
Krzysztof Wierciński Klavier

30.11
So, 19:00

Filharmonia Light Dikanda mit Orchester

Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Folkband **Dikanda**
Mateusz Czarnowski Dirigent, Arrangements

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE

KONCERTMISTRZ /
KONZERTMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINEN
Edyta Wolańska
Maria Sakowska
Maciej Musiał
Andrii Kreshchenskyi
Maria Nowak
Joanna Hajkiewicz
Alina Krzyżewska
Marcin Kieruczenko
Olga Rozmus
Dominik Gugała
Anna Majewska

II SKRZYPCE / 2. VIOLINEN
Anna Przerwa
Robert Smoliński
Diana Miszkiel-Gugała
Joanna Ostaszewska
Alicja Poręba
Alicja Ptasiński
Aleksandra Górska
Małgorzata Borowiecka
Łukasz Górewicz
Patrycja Kozak

ALTÓWKI / BRATSCHEN
Grzegorz Sadowski
Wojciech Mazur
Galina Smolińska
Dominika Kotlicka
Izabela Joniec
Igor Rudnicki
Aleksandra Majewska
Ludmiła Rusin

WIOLONCZELE / CELLI
Tomasz Szczęsny
Klara Świdrów
Jacek Tomczak
Katarzyna Meisinger
Matylda Adamus
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE
Karol Nasiłowski
Paweł Jędrzejewski
Wojciech Gunia
Robert Możejewski

FLETY / FLÖTEN
Filippo del Noce
Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Dręże k

ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

OBOJE / OBOEN
Mateusz Żurawski
Izabela Kokosińska
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINETTEN
Krzysztof Krzyżewski
Bogusław Jakubowski

FAGOTY / FAGOTTE
Zbigniew Kania
Michał Szydłowski

WALTORNIE / HÖRNER
Bartosz Wawruch
Dawid Kostrzewa
Oleksandr Melnychenko
Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKI / TROMPETEN
Dawid Głogowski
Marcin Olkowski
Bogdan Rymaszewski
Sławomir Kuszwara

PUZONY / POSAUNEN
Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkar

TUBA
Tomasz Zienkowicz

KOTŁY / PAUKEN
Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZEUG
Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzchowski

STROICIEL FORTEPIANU /
KLAVIERSTIMMER
Paweł Kwiatkowski

Adrian Koterski | *Zmęczone oczy*

Wystawa *Zmęczone oczy* wyrasta z praktyki nieustannego balansowania pomiędzy tym, co rzeczywiste, a tym, co projektowane przez wyobraźnię. Jej źródłem jest doświadczenie miejsca pochodzenia autora, do którego powrócił po latach nieobecności – odmienionego, szorstkiego, industrialnego osiedla w Szczecinie, zazębiającego się z terenami Stoczni, w którym fragmenty obiektów, przedmioty i pozostawione ślady od lat budzą poczucie obcości i nierealności. To właśnie tam narodziła się wrażliwość na materię pozbawioną funkcji, na rzeczy nie do końca rozpoznawalne, uruchamiające procesy wyobrażeniowe. Z biegiem czasu ten sposób patrzenia rozszerzył się – obejmując nie tylko zewnętrzne formy, ale również wewnętrzne obrazy, które pojawiają się na granicy jawy i snu.

Prezentowane prace są kontynuacją tej postawy – stanowią próbę uchwycenia momentu, w którym percepcja przestaje być stabilna, a widzenie zaczyna tworzyć własne hybrydy: połączenia realnych bodźców, wspomnień, lęków i myśli.

Zmęczone oczy odnoszą się do stanu bliskiego omamom, w którym wzrok jest znużony, ale właśnie przez to bardziej podatny na obrazy niestabilne. W takim widzeniu rzeczy przechodzą z materii w wyobrażenie, a wyobrażenie powraca w materii prac – proces przypominający cyrkulację, zmiany stanów skupienia, tworzy obieg napędzający powstawanie obiektów, które krążą w nim niczym echo. To właśnie tam, w tej szczelinie percepcji, pojawiają się formy – jak krótkie przebłyski na granicy jawy i snu, w momencie tuż przed zamknięciem powiek, gdy rzeczywistość i sen łączą się w jeden obraz.

[Art.Room]

Tomasz Lazar | *Shinjuku Crush*
(zapowiedź wystawy)

W samym centrum jednej z największych metropolii świata znajduje się prawdziwy fenomen codziennego życia – stacja Shinjuku. To nie tylko największy węzeł komunikacyjny w Tokio, ale i najbardziej ruchliwa stacja kolejowa na świecie. Otwarta w 1885 roku, dziś każdego dnia obsługuje ponad 3,5 miliona pasażerów.

Poranki na Shinjuku to osobny spektakl – ludzie tłoczą się na peronach, a tłum jest tak gęsty, że trudno byłoby wsunąć igłę między ramiona pasażerów. W tej masie ciał, dźwięków i porannego pośpiechu można dostrzec ciekawy paradoks: wielu podróżnych, mimo zgiełku, śpi na stojąco, kołysząc się z zamkniętymi oczami w rytmie pociągów, które prowadzą ich do biur, sklepów i szkół.

Shinjuku nie jest tylko stacją – to również mikrokosmos japońskiego życia.

Galerie dostępne są dla odwiedzających w wybrane soboty i niedziele w godzinach 12.00 – 16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 20 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerie bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

Adrian Koterski | *Müde Augen*

Die Ausstellung *Müde Augen* erwächst aus der Praxis des unaufhörlichen Balancierens zwischen Realem und von der Vorstellungskraft Entworfenem. Sie rührt von der Erfahrung ihres Schöpfers her, der nach Jahren der Abwesenheit an seinen Herkunftsort zurückkehrte – an ein abgeändertes, rohes, industrielles Gebiet in Stettin, das ans Werftgelände grenzt und in dem Überreste von Gebäuden, Gegenstände und hinterlassene Spuren seit Jahren ein Gefühl des Fremden und Irrealen hervorrufen. Hier entstand die Sensibilität für Materie ohne Funktion, für kaum greifbare Dinge, die imaginative Prozesse anstoßen. Im Laufe der Zeit weitete sich diese Wahrnehmungsweise aus – sie umfasst nicht nur äußere Formen, sondern auch innere Bilder, die an der Schwelle zwischen Wachsein und Traum erscheinen.

Die gezeigten Werke führen diese Haltung fort; sie versuchen, den Moment einzufangen, in dem die Wahrnehmung instabil wird und das Sehen beginnt, eigene Hybriden hervorzubringen – reale Eindrücke, Erinnerungen, Ängste und Gedanken verschmelzen dabei.

Müde Augen verweisen auf einen Zustand, der nahe an Halluzinationen liegt, in dem das Sehvermögen erschöpft ist, gerade deshalb aber anfälliger für instabile Bilder wird. In solch einer Sichtweise gehen die Dinge von der Materie in die Vorstellung über, und die Vorstellung kehrt in die Materie der Werke zurück – ein Prozess, der an Zirkulation und Zustandsänderungen erinnert und einen Kreislauf schafft, der die Entstehung von Objekten antreibt, die in ihm wie ein Echo zirkulieren. Dort, in dieser Spalte der Wahrnehmung, erscheinen Formen – wie kurze Aufblitze an der Schwelle von Wachsein und Traum, in dem Moment kurz vor dem Schließen der Augenlider, wenn Reales und Traumhaftes zu einem Bild verschmelzen.

[Art.Room]

Tomasz Lazar | *Shinjuku Crush*
(Ankündigung der Ausstellung)

Im Zentrum einer der größten Metropolen der Welt befindet sich ein wahres Phänomen des Alltagslebens – der Bahnhof Shinjuku. Er ist nicht nur der größte Verkehrsknotenpunkt Tokios, sondern auch der verkehrsreichste Bahnhof der Welt. Eröffnet im Jahr 1885, befördert er heute täglich über 3.5 Millionen Fahrgäste.

Morgens sieht man dort ein besonderes Spektakel – Menschen drängen sich auf den Bahnsteigen, das Gedränge ist so dicht, dass man kaum eine Nadel zwischen die Schultern der Fahrgäste schieben könnte. In diesem Meer aus Körpern, Geräuschen und morgendlicher Hast zeigt sich ein interessantes Paradox: Viele Reisende schlafen (trotz des Trubels) im Stehen, wiegen sich mit geschlossenen Augen im Rhythmus der Züge, die sie zu Büros, Geschäften und Schulen bringen.

Shinjuku ist weit mehr als ein Bahnhof – es ist ein Mikrokosmos des japanischen Lebens.

Die Galerien sind an ausgewählten Samstagen und Sonntagen von 12:00 bis 16:00 Uhr geöffnet (letzter Einlass um 15:30 Uhr).

Eintrittskarten zum Preis von 20 PLN sind an der Kasse, am Ticketautomaten und auf der Website filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Freier Eintritt für Kinder bis 10 Jahre und Personen mit Behinderungen.

Konzertbesucher:innen können die Galerien während der Pausen und bis eine halbe Stunde nach Konzertende kostenfrei besuchen.

Movember (od ang. moustache i november – wąsy i listopad) to międzynarodowy ruch zapoczątkowany w Australii w 2003 roku, którego największym symbolem są zapuszczane wąsy. Z czasem stały się one symbolem wsparcia dla działań związanych z zapobieganiem chorobom nowotworowym dotykających mężczyzn, przede wszystkim prostaty i jąder.

Ale zdrowie to nie tylko wyniki badań i wizyty u lekarza. To także troska o kondycję psychiczną, spokój umysłu i emocjonalną równowagę. Przypominamy o tym, że muzyka i sztuka mogą być ogromnym wsparciem – pomagają wyciszyć myśli, odnaleźć harmonię, przywrócić poczucie równowagi i, co jest hasłem tegorocznej edycji Movembra w Filharmonii, usłyszeć siebie.

Movember pełen wydarzeń

Listopadowe spotkania z Movembrem rozpoczęły się w Filharmonii 13 listopada koncertem Widnokręgi Webba - prawykonaniem najnowszego utworu Dariusza Przybylskiego *Zwierciadła Webba* na wiolonczelę, organy i elektronikę, inspirowanego odkryciami kosmicznymi i wizją muzycznej przyszłości. Tego samego wieczora odbyło się otwarcie wystawy *Zmęczone oczy* Adriana Kolerskiego.

Przed nami kolejny wizualno-muzyczny wieczór: **20 listopada o godz.18:00** będzie miało miejsce otwarcie wystawy Tomasza Lazara – jednego z najbardziej utytułowanych i najzdolniejszych polskich fotografików. ***Shinjuku Crush*** to zapis życia stacji Shinjuku, największego węzła komunikacyjnego w Tokio.

O godzinie19:00 wystąpi bałkański duet skrzypcowo-akordeonowy Daniel Lazar i Almir Mesković. Artyści pod wpływem tradycji ludowych wplatają do swojej muzyki ich różnorodne elementy, tworząc energetyczną ucztę dla zmysłów.

Punktem kulminacyjnym tegorocznego cyklu Movember będzie ***Scena Zdrowia*** - panel dyskusyjny, który odbędzie się **27 listopada o 19:00**. Poprowadzi go dziennikarka Marzena Rogalska, zapraszając ekspertów i publiczność do otwartej rozmowy o tym, czym naprawdę jest zdrowie mężczyzn. Nie tylko to mierzone wynikami badań, ale i to związane z emocjami, relacjami i codziennymi wyzwaniami.

13-11-2025, 18:00
Widnokręgi Webba - koncert

13-11-2025, 19:00
Adrian Kolerski | Zmęczone oczy - wernisaż

20-11-2025, 18:00
Tomasz Lazar | Shinjuku Crush - wernisaż

20-11-2025, 19:00
Struna pierwsza | Daniel Lazar i Almir Mesković - koncert muzyki świata

27-11-2025, 19:00
Scena Zdrowia - panel dyskusyjny

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenasem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

Usłysz Siebie. FilHERmonia i Movember zadanie finansowane jest przez Miasto Szczecin.

Hör in Dich hinein. FilHERmonie und Movember werden von der Stadt Szczecin finanziert.

Partnerami cykli FilHERmonia i Movember są Sanprobi i Dealer BMW Bońkowscy.

Partner der Veranstaltungsreihen FilHERmonie und Movember sind Sanprobi und der BMW-Händler Bońkowscy.